

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010090
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010090.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného D. Q., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava pod č. k. 34T/2/2018-475 zo dňa 12.02.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.07.2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného D. Q., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trnava pod č. k. 34T/2/2018-475 zo dňa 12.02.2018 uznal obžalovaného D. Q., za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 13.07.2017 v čase asi o 06:20 hod. v A. po cestnej komunikácii na ulici W. smerom od ulice F. v ľavom jazdnom pruhu určenom pre odbočenie na ulicu P. pod vplyvom alkoholu ako vodič viedol neprimeranou rýchlosťou osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat Kombi, čiernej metalízy, ev. č.: TT-890GV, kde v nadväznosti na uskutočnenie obiehacieho manévru spočívajúceho v preradení sa do pravého jazdného pruhu určeného pre jazdu ďalej rovno smerom na B. ulicu po dodatočnej akcelerácii bezprostredne pred križovatkou s ulicou P. dosahujúc rýchlosť okolo 120 km/h nerešpektoval signál svetelného signalizačného zariadenia s červeným svetlom „Stoj!“ a ignorujúc situáciu v cestnej premávke vošiel do tejto križovatky, kde na riadenom a riadne vyznačenom priechode pre chodcov prednou pravou časťou vozidla sprava z boku narazil do tadiaľ prechádzajúcej chodkyne W. B., ktorá v priamej príčinnej súvislosti s uvedeným nárazom utrpela ťažkú polytraumu rezultujúcu do zlyhania všetkých funkcií jej organizmu, t. j. centrálného nervového systému, obehovej sústavy, srdca a iných orgánov pri rozvíjajúcom sa úrazovom šoku s devastačným rozmliaždením až rozdrvením viacerých orgánov a mnohopočetnými zlomeninami skeletu lebky, trupu a končatín, teda spôsobil jej zranenia nezlučiteľné so životom, ktorým na mieste podľahla a súčasne vlastníčkovi osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Passat Kombi, ev. č.: TT-890DV Q. W. spôsobil škodu poškodením vozidla pri dopravnej nehode vo výške 2.426,- Eur, pričom dychovou skúškou vykonanou bezprostredne po dopravnej nehode dňa 13.07.2017 v čase o 06:38 hod. mu bola nameraná hodnota 1,01 mg/l alkoholu v dychu, čo po prepočte zodpovedá 2,10 g/kg (%o hmotnostných) s tým, že svojím konaním ako vodič zároveň porušil ust. § 3 ods. 2 písm. b), ust. § 4 ods. 1 písm. f), ust. § 15 ods. 5 písm. e) a ust. § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom išlo o porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa § 137 ods. 2 písm. a), c), f), n) a r) označeného zákona.

Za to obžalovanému D. Q. okresný súd uložil :

Podľa § 149 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. b) Trestného zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným:

- R. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, A., vo výške 130,52 Eur, - Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., IČO: 35 937 874, so sídlom Panonónska cesta 2, Bratislava, vo výške 3,16 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného R. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, A., odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Predseda senátu okresného súdu písomné vyhotovenie rozsudku odôvodnil v rozsahu č. I. 475-484 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.02.2018 obžalovaný D. Q. v zmysle § 257 odsek 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Okresný súd vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe uznesením prijal a vyhlásil, že dokazovanie, v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov uvedených v obžalobe sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrady škody.

K výroku o treste okresný súd uviedol :

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa okresný súd riadil zásadami uvedenými v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona. Zohľadnil pritom spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti (v danom prípade okresný súd zohľadnil skutočnosť, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestnej činnosti, ktorá je mu obžalobou kladená za vinu, túto úprimne oľutoval, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.), priťažujúce okolnosti (ktoré okresný súd nezistil žiadne), osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, rešpektujúc pritom požiadavky zákona na zabezpečenie účelu trestu hlavne v smere preventívneho pôsobenia a dospel k záveru, že v danom prípade vzhľadom na povahu predmetnej trestnej činnosti a možnosť nápravy obžalovaného svoj výchovný a preventívny účel splní trest odňatia slobody pri strede upravenej trestnej sadzby v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, ako i obligatórny trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Okresný súd sa pri úvahe o výške trestu prihliadol i na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 27.06.2016, sp. zn. Tpj/55/2016, ktoré je uverejnené v zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 44, ohľadne mimoriadneho zníženia trestu v zmysle ktorého stanoviska, ak pri konaní o dohode o vine a treste je možné mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., potom je v zmysle tohto istého ustanovenia možné mimoriadne znížiť trest o jednu tretinu aj pri postupe v zmysle § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. Ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. teda možno použiť per analógiám aj v prípade vyhlásenia obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní.

V zmysle vyššie uvedených skutočností, ako aj zaužívanej súdnej praxe je podľa okresného súdu nevyhnutné, aby pri zohľadnení stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR z 27.06.2016 pod č. Tpj/55/2016 o mimoriadnom znížení trestnej sadzby bola zároveň naplnená niektorá z podmienok § 39 ods. 1 Tr. zák. a teda ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, môže páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

V danom prípade však okresný súd v rámci posudzovania skutočností relevantných pre zhodnotenie druhu a výšky trestu u obžalovaného zohľadňoval najmä okolnosti prípadu, ktoré neboli okolnosťami, ktoré sú spôsobilé na použitie nižšej trestnej sadzby, ale práve naopak, sú to okolnosti, ktoré v danom prípade obžalovanému ako také priťažujú. Zo špecifických okolností prípadu je zrejmé, že obžalovaný bol v danom čase pod značným vplyvom alkoholu, a to v stave viac ako dvojnásobne prekračujúcej hladiny alkoholu, ktorý podľa súčasných lekárskech poznatkov preukázateľne vylučuje spôsobilosť viesť motorové vozidlo, čo malo podľa všetkého za následok porušenie aj ďalších predpisov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky závažným spôsobom. Obžalovaný po tom, čo sa predchádzajúcu noc nadmernou konzumáciou alkoholu dostal do stavu ťažkej opitosti, si skoro ráno bez ďalšieho rozmyslu sadol za volant motorového vozidla, pričom svojou riskantnou a bezohľadnou jazdou spôsobil fatálne následky.

Okresný súd uviedol, že obžalovaný pri vedení motorového vozidla v tomto vylučujúcom stave nereagoval ani na svetelné signalizačné zariadenia v čase vjazdu do križovatky, pričom obrovskou rýchlosťou, ktorú v danom čase s vozidlom dosahoval nestačil reagovať ani prítomnosť chodkyne na riadne vyznačenom a riadenom priechode pre chodcov až do okamihu samotného nárazu. Jeho neschopnosť vnímať realitu a následky v danom čase naznačuje i fakt, keď s brzdením vozidla začal obžalovaný až niekoľko desiatok metrov za miestom zrážky. Z toho je zrejmé, že účinky veľkého množstva alkoholu v krvi obžalovaného boli jednoznačne príčinou jednak porušovania značného množstva predpisov potrebných pre správne vedenie motorového vozidla v cestnej premávke, ale aj príčinou samotných smrteľných následkov.

Obžalovaný totiž nielenže vykonával predmetnú činnosť v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, keďže dychová skúška vykonaná po dopravnej nehode vykazovala pozitívny výsledok na úrovni 2,10 ‰, spôsobil inému z nedbanlivosti smrť (§ 149 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona), no svojím konaním porušil dôležité povinnosti uložené mu zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, nerešpektovanie ktorých podstatným spôsobom zvyšovalo riziko porušenia záujmov chránených Trestným zákonom a v konečnom dôsledku zohrávalo v skutkovom deji posudzovaného prípadu významnú úlohu - podstatné prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti o viac ako dvojnásobok povoleného limitu v obci (120 km/h), predchádzanie cez odbočovací pruh, nerešpektovanie svetelného signalizačného zariadenia „stoj“ a nedanie prednosti chodcovi, ktorú vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov (§ 149 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona).

Na základe vyššie uvedených skutočností, preto i uložený represívny trest odňatia pri strede upravenej trestnej sadzby považuje okresný súd (vzhľadom na tieto a ostatné špecifické okolnosti daného prípadu, ktoré majú v danom smere význam) za zákonný a primeraný k závažnosti spáchanej trestnej činnosti a jeho nezvratiteľného následku, k možnostiam nápravy a prevýchovy obžalovaného, ako i v súlade s požiadavkami jak generálnej, tak i individuálnej prevencie.

Na výkon uloženého trestu okresný súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Okresný súd obžalovanému zároveň uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie v zmysle § 61 ods. 1, ods. 5 písm. b) Trestného zákona, nakoľko v danom prípade ide o obligatórnu povinnosť súdu na ukládanie takéhoto druhu trestu zákazu činnosti, bez ohľadu na ďalšie okolnosti prípadu, prípadne na osobu páchatel'a a jeho doterajší život.

K výroku o náhrade škody okresný súd uviedol :

Okresný súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., IČO: 35 937 874, so sídlom Panonónska cesta 2, Bratislava, vo výške 3,16 Eur, ktorej základ aj výšku obžalovaný uznal v celom rozsahu, a poškodenému R. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, A., náhradu škody v rozsahu uplatnených nárokov za pohrebné náklady odčítajúc sumu mu už uhradenú poisťovňou Kooperativa poisťovňa a. s., a teda celkovo náhradu škody vo výške 130,52 Eur, ktorú sumu taktiež obžalovaný uznal čo do základu i výšky.

Poškodeného R. B., nar. XX.XX.XXXX, následne so zvyškom jeho nároku na náhradu škody okresný súd odkázal na civilný proces, pretože zisťovanie podkladov potrebných pre rozhodnutie o náhrade škody v tomto smere (náhrady nemajetkovej ujmy a pod.), by zjavne presiahlo rámec potrieb trestného stíhania a neprímerane by ho predĺžilo.

Proti tomuto rozsudku podal zákonnej lehote odvolanie obžalovaný (č. I. 472 spisu) do výroku o treste, ktoré bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (č. I. 488).

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu vo výroku o treste sa nestotožňuje a považuje ho za neprímerane prísny. Poukázal pritom na svoje vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, ktoré súd prijal. Trestný čin nespáchal úmyselne, ale z nedbanlivosti a z mládežníckej nerozvážnosti. Svojho konania veľmi ľutuje. Na znak pokory sa absolútne podriadil trestnému konaniu, napomáhal jeho rýchlemu skončeniu, nežiadal o prepustenie z väzby a nepodával opravné prostriedky proti rozhodnutiu vyšetrovateľa ani súdu. Jeho prístup k trestnému konaniu, nízky vek, prostredie, v ktorom žije a fakt, že je prvýkrát súdne trestaný, navyše za nedbanlivostný trestný čin naznačuje, že je schopný dosiahnuť nápravu a po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a to aj za predpokladu, že mu bude nariadený výkon trestu odňatia slobody v najnižšej možnej dĺžke trvania.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží trest odňatia slobody v trvaní štyri roky.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavili prokurátor krajskej prokuratúry, poškodený R. B., obžalovaný D. Q. a obhajkyňa obžalovaného.

Obhajkyňa obžalovaného zotrvala na písomných dôvodoch odvolania. Poukázala na snahu obžalovaného uzavrieť dohodu o vine a treste, jeho postoj k trestnej činnosti a z tohto dôvodu vyplývajúcu možnosť uloženia trestu pod dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Z vyššie uvedených dôvodov navrhla odvolaciemu súdu, aby predmetný rozsudok zrušil vo výroku o treste a uložil obžalovanému v zmysle odvolacích námietok miernejší trest.

Obžalovaný požiadal o odročenie verejného zasadnutia z dôvodu, že mu nebola zachovaná 5 dňová lehota na prípravu, ako aj z dôvodu jeho zlého zdravotného stavu, ktorý mu neumožňuje pripraviť sa na verejné zasadnutie. Ďalej uviedol, že v celom rozsahu sa stotožňuje s prednesom jeho obhajkyne. Je mu ľúto, že jeho konaním prišiel o život nevinný človek. Bude sa snažiť vo výkone trestu odškodniť rodinu poškodenej.

Zástupca krajského prokurátora navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, nakoľko považuje rozsudok súdu I. stupňa za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to v lehote ustanovenej v zákone, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil :

- Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 11.01.2018 pod sp. zn. 2Pv 461/17/2207-32 podľa 234 ods.1 Tr. por. obžalobu zo dňa 10.01.2018 na obvineného D. Q. pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona.

- Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 12.02.2018 (č. I. 463-472) vyplýva, že obžalovaný D. Q. urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na čo súd prvého stupňa postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného D. Q., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vyhlásil, že dokazovanie, v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov uvedených v obžalobe sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrady škody.

- v odpise registra trestov obžalovaný nemá vykázané žiadne záznamy.

- z výpisu ústrednej evidencie priestupkov MV SR (č. I. 406) vyplýva, že obžalovaný má vykázanych 7 priestupkov, z toho 4 priestupky na úseku dopravy a z nich 3 priestupky za prekročenie rýchlosti.

K výroku o vine :

Podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. c/.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 07.02.2012 sp. zn. 2Tdo/5/2011 (zverejnené v zbierka stanovísk a rozhodnutí súdov SR pod č. R 36/2012) : výrok o vine vrátane právnej kvalifikácie ktorý bo vyhlásený rozsudkom na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku alebo podľa § 257 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku a analogicky použitím ustanovenia § 334 odsek 4 Trestného poriadku. Odpoveďou na otázky uvedené v § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku vyjadruje obžalovaný svoju vôľu prijať vinu za skutok spáchaný výrokom obžaloby a zároveň aj jeho právnu kvalifikáciu bez výhrad, rovnako ako pri dohode o vine a treste (§ 333 odsek 3, § 343 odsek 1, odsek 4 Trestného poriadku).

Inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúvanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, preto výrok o vine u obžalovaného odvolací súd neskúmal z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné.

K výroku o treste :

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona: trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona: pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona : Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a miere závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona : Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd I. stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností. Správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36

písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne ľutoval), bez zistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona a taktiež správne pri ukladaní trestu postupoval podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona (vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu).

Trestná sadzba pre prečin usmrtenia podľa § 149 Trestného zákona je na 4 až 10 rokov, pričom pri prevahe poľahčujúcich okolností (ako je to v tomto prípade) sa znižuje horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu z 10 rokov na 8 rokov.

Správne potom ukladal trest odňatia slobody pri strede upravenej trestnej sadzby v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov. Takto uložený trest odňatia slobody so zaradím obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia odvolací súd považuje za zákonný a to z nižšie uvedených dôvodov.

Z citovaného ustanovenia § 34 Trestného zákona vyplýva, že súd je povinný prihliadnuť na všetky konkrétne okolnosti pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Uvedenými okolnosťami sú najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Z týchto ustanovení taktiež vyplýva, že primárnym účelom trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona je ochrana spoločnosti pred páchatel'om trestného činu, ktorý sa má v prvom rade zabezpečiť vo forme represie. Zároveň má poslúžiť na zabránenie v páchaní trestnej činnosti v podobe prevencie, či už individuálnej alebo generálnej.

V danom prípade súd I. stupňa v rámci posudzovania skutočností relevantných pre zhodnotenie druhu a výšky trestu u obžalovaného zohľadňoval najmä okolnosti prípadu, ktoré v danom prípade neboli okolnosťami, ktoré sú spôsobilé odôvodniť použitie nižšej trestnej sadzby, ale práve naopak, sú to okolnosti, ktoré v danom prípade obžalovanému ako také priťažujú.

Nemožno prehliadnuť, že obžalovaný v čase skutku viedol motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť na túto činnosť. Dychová skúška, vykonaná po dopravnej nehode, vykazovala pozitívny výsledok na úrovni 2,10 ‰, čo predstavuje ťažký stupeň opitosti. Svojím konaním porušil aj iné dôležité povinnosti vodiča uložené mu zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, nerešpektovanie ktorých podstatným spôsobom zvyšovalo riziko porušenia záujmov chránených Trestným zákonom a v konečnom dôsledku zohrávalo v skutkovom deji posudzovaného prípadu významnú úlohu. Jednalo sa o podstatné prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti o viac ako dvojnásobok povoleného limitu v obci (120 km/h), predchádzanie cez odbočovací pruh, nerešpektovanie svetelného signalizačného zariadenia „stoj“ a nedanie prednosti chodcovi, ktorú vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov (§ 149 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona).

Odvolací súd zároveň poukazuje na správanie sa obžalovaného krátko po spôsobení dopravnej nehody, kedy z úradného záznamu Okresného riaditeľstva PZ v Trnave (z č. l. 401) vyplýva, že obžalovaný sa správal podráždeno a arogantne a z tohto dôvodu boli proti nemu použité donucovacie prostriedky putá v zmysle § 52 ods. 1 písm. c/ zák. č. 171/1993 Z. z..

Obžalovaný má v registri priestupkov vykázaných 7 priestupkov, z toho 4 priestupky na úseku dopravy a z nich 3 priestupky za prekročenie rýchlosti. V jednom prípade, za priestupok zo dňa 10.04.2017 (teda 3 mesiace pred spáchaním skutku), mu bola uložená pokuta vo výške 150,- Eur (priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. h/ bod 2 zák. č. 372/1990 Zb.- prekročenie rýchlosti v obci o 21 až 50 km/h, alebo mimo obce o 31 až 60 km/h.). Teda nemožno hovoriť o jednorazovom zlyhaní obžalovaného pri vedení motorového vozidla. V osobe obžalovaného, odvolací súd vidí nedisciplinovaného vodiča, ktorého ani opakované postihy za priestupky na úseku dopravy, nevedli k disciplinovanosti pri vykonávaní činnosti vodiča, a uložené sankcie, v podobe blokových pokút, zjavne nevedli k jeho náprave. Svojou rýchlosťou jazdou už v minulosti mohol ohroziť iných účastníkov cestnej premávky.

Za daných okolností je potom správna úvaha súdu I. stupňa o nespĺnení podmienok na uloženie mimoriadneho zníženia trestu u obžalovaného. Na takýto postup nevidí žiadny dôvod ani odvolací súd.

Odvolací súd považuje za správny a zákonný aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do minimálneho stupňa stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred

spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Taktiež správny považuje aj výrok, kedy okresný súd podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. b) Trestného zákona obligatórne uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie. V danom prípade ide o obligatórnu povinnosť súdu uložiť doživotný trest zákazu činnosti, bez ohľadu na ďalšie okolnosti prípadu, prípadne na osobu páchatelia a jeho doterajší život.

Výrokom o náhrade škody sa odvolací súd bližšie nezaoberal a to vzhľadom na to, že nebol napadnutý odvolaním.

Odvolaciemu súdu sa však žiada dodať, že dôvody, pre ktoré obžalovaný žiadal zmiernenie uloženého trestu, spochybnil svojim správaním v odvolacom konaní sám obžalovaný (na znak pokory sa mal absolútne podriať trestnému konaniu, mal napomáhať jeho rýchlemu skončeniu), ktorý, aj napriek tomu že deklaroval aj vo svojom odvolaní, že mu je trestnej činnosti, ktorej sa dopustil ľúto, sa, s blížiacim koncom lehoty väzby, dopúšťal obštrukčného konania s cieľom zmať vydanie rozhodnutia o jeho odvolaní pred uplynutím lehoty väzby a tak dosiahnuť prepustenie z väzby na slobodu z dôvodu uplynutia tejto lehoty.

Dňa 07.06.2018 vypovedal svojmu obhajcovi plnomocenstvo a požiadal odvolací súd o 15 dňovú lehotu na zvolenie si nového obhajcu. V stanovenej lehote si však obhajcu nezvolil a z tohto dôvodu mu odvolací súd ustanovil obhajcu. Následne dňa 12.06.2018 podal na Krajský súd v Trnave námietku zaujatosti voči predsedníčke senátu, ako aj voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trnave a zároveň podal návrh, aby predmetná trestná vec bola odňatá Krajskému súdu v Trnave a prikázaná inému súdu. Dňa 20.06.2018 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením pod č. k. 6 Ndt 18/2018-560 rozhodol tak, že podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku predmetnú trestnú vec neodňal Krajskému súdu v Trnave z dôvodu, že na takýto postup neboli splnené podmienky. Na verejnom zasadnutí dňa 04.07.2018 v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, obžalovaný namietal nedodržanie zákonnej 5 dňovej lehoty a ďalej namietal jeho nepriaznivý zdravotný stav, ktorý mu podľa jeho názoru nedovoľoval sa zúčastniť verejného zasadnutia.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že päťdňová lehota na prípravu verejného zasadnutia sa nevzťahuje na prípravu odročeného verejného zasadnutia (pozri R35/2002). Obžalovaný bol prvýkrát predvolaný na termín verejného zasadnutia určeného na deň 07.06.2018 predvolaním, ktoré prevzal dňa 16.05.2018 (teda takmer 2 mesiace predtým, ako sa uskutočnilo verejné zasadnutie zo dňa 04.07.2018). Predmetný termín verejného zasadnutia z dôvodu ospravedlnenia sa obhajcu bol odročený na deň 14.06.2018. Termín verejného zasadnutia na deň 14.06.2018 bol zrušený z dôvodu námietky zaujatosti a návrhu na odňatie a prikázanie veci inému súdu zo strany obžalovaného.

K námietke obžalovaného, že jeho zdravotný stav mu neumožňuje zúčastniť sa verejného zasadnutia dňa 04.07.2018 odvolací súd uvádza, že z lekárskej správy vypracovanej ošetrojúcou lekárkou obžalovaného MUDr. C. F. zo dňa 04.07.2018 vyplýva, že obžalovanému jeho zdravotný stav umožňuje zúčastniť sa verejného zasadnutia.

Z konania obžalovaného, tak ako bolo už uvedené, je zrejmé, že cieľom podávania neodôvodnených námietok zaujatosti, návrhov na odňatie a prikázanie veci inému súdu, námietky nezachovania lehoty na prípravu, ako aj jeho údajne zlého zdravotného stavu, bola snaha obžalovaného dosiahnuť prepustenie z väzby na slobodu z dôvodu uplynutia lehoty väzby (13.07.2018). Za takýchto okolností mal odvolací súd pochybnosti o skutočnej ľúto obžalovaného nad spáchaním trestnej činnosti, na ktorú jeho postoj k trestnej činnosti a najmä k trestnému konaniu v odvolacom konaní nenasvedčoval. Vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. I/ Trestného zákona nemohol odvolací súd zmeniť, nakoľko by sa jednalo o rozhodnutie v neprospech obžalovaného.

Vzhľadom na závažnosť žalovaného skutku, okolnosti jeho spáchania a neodstraniteľný následok nepovažoval odvolací súd uložený trest za neprimerane prísny, preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.